

De Texelse: een beetje groener en een beetje linkser

De grote uitdaging bij bouw golfbaan op Texel: hoe kom je aan grond?

Google maar eens op de waardering voor **Golfbaan de Texelse**. Het resultaat zal zijn: **mooie baan, maar de oude holes zijn een beetje saai. Mede daarom gaf directeur Iwan Groot-huis van vakantiepark De Krim, eigenaar van Golfbaan de Texelse opdracht aan golfarchitect Alan Rijks om de in 1993 aangelegde negen holes opnieuw vorm te geven. De Ridder kreeg vervolgens opdracht om samen met de Texelse aannemer Tatenhove het werk te klaren.**

Auteur: Hein van Iersel

Hans Witte, hoofdgreenkeeper Golfbaan de Texelse

Roel Pelgrum, De Ridder BV

Rondom de Slufter is veel nieuwe natuur aangelegd, waarbij veel grond vrijkwam

Frank de Ridder van aannemersbedrijf De Ridder aan de telefoon: 'Hein, ik bel niet snel, maar nu moet je echt eens komen kijken. Wij zijn op Texel met een supergaaf project bezig. En eigenlijk al voor de tweede keer: in 2013 hebben we al negen holes aangepakt; nu is het de beurt aan de oorspronkelijke negen holes waarmee De Texelse in 1993 begon. Die zijn voor een groot deel op de schop gegaan. Waarbij de golfbaan het geluk had dat er 80.000 kuub prima grond beschikbaar was in de directe omgeving van de golfbaan.'
Wat doe je dan als redacteur van Greenkeeper: je trekt de stoute schoenen aan en maakt de oversteek. In dit vakblad is al herhaaldelijk over Texel geschreven: bij de opening van de baan in 1993 door niemand minder dan Guus Hiddink, en in 2013, bij de opening van de tweede negen holes. Een 'vaste waarde' bij zowel de aanleg, de uitbreiding als de renovatie van de eerste negen holes is golfbaanarchitect Alan Rijks.

Van platte pannenkoek naar duinlandschap

Voor mij was dit het eerste bezoek aan het grootste Nederlandse Waddeneiland. In mijn naïviteit was ik uitgegaan van een eiland dat wordt gedomineerd door duinen. Dat klopt maar zeer betrekkelijk. Het binnenland van Texel lijkt eerder op een

platte pannenkoek dan op een duinlandschap. En het is exact op deze platte pannenkoek dat de huidige greenkeeper Hans Witte en zijn ouders voor hem onder andere een narcissenbedrijf hadden. Dat moet een prima toko zijn geweest, want nu, bijna dertig jaar later, ziet je nog overal op de baan narcissen tevoorschijn komen.
Alan Rijks: 'Toen ik in 1993 de opdracht kreeg van Martin Warnaar, de toenmalige directeur van vakantiepark De Krim, was de ambitie al om zoveel mogelijk een duinbaan te bouwen. Maar eigenlijk was er niet voldoende grond om dat te realiseren. We moesten het doen met de grond die vrijkwam uit de vijvers op het terrein. Daarmee hebben we een 9-holes-par-36 gebouwd en een kleine 9-holes-par-3-oefenbaan.'
De huidige directeur, Iwan Groothuis, is zo mogelijk nog meer bezeten van golf dan zijn voorganger, zeker omdat ook zijn zoon Hugo op hoog niveau golft.

Natuurproject

De negen holes die in 2016 werden aangelegd, zijn gebouwd bij de gratie van een groot natuurproject aan de Waddenkant van het eiland. Alleen al van deze locatie kwam 80.000 kuub grond vrij; daarnaast kwam er nog eens 100.000 kuub beschikbaar uit het terrein. Rijks: 'Door het succes van de nieuwe holes ontstond bij het

management van de baan al snel de behoefte om ook de oorspronkelijk negen holes onder handen te nemen. Golfers belden om een rondje golf te boeken, maar wilden vooral de nieuwe negen holes spelen.'

Grond

De uitdaging was alleen: hoe kom je aan grond? Ook dit keer vormde een natuurproject de redding. Direct langs de Texelse Golfbaan ligt het beroemdste natuurgebied van Texel: de Slufter. Rondom de Slufter is veel nieuwe natuur aangelegd, waarbij duizenden kuubs mooi zand vrijkwamen. Deze grond kon gebruikt worden voor de renovatie van de eerste negen holes. Verder kwam er ook nog de nodige grond beschikbaar van allerlei werkzaamheden in het recreatiepark, zoals de aanleg van een zwembad. Rijks: 'Het effect van dat grondverzet is enorm. De tee van de eerste hole, direct bij het clubhuis, lag op een hoogte van 30 centimeter. Nu sta je op een hoogte van 5 meter en heb je een fantastisch overzicht over de hele baan.'

De fairways van de baan zijn bij de renovatie amper aangepakt, mede omdat De Ridder recent een volledig nieuwe berekening heeft aangelegd. Wel is bij 1, 6, 7, 8 en 9 een nieuw tee-complex gebouwd. Uniek is volgens Rijks ook het beplanten van de duinen met 60.000 helmplanten.

Houten keet

De Texelse golfbaan was bekend vanwege de houten keet, die dienstdeed als clubhuis. Nu staat er een fonkelnieuw clubhuis, dat niet onderdoet voor welk ander Nederlands clubhuis op een golfbaan dan ook. Als ik op Texel ben, is manager Anita Hiemstra bezig om alles klaar te krijgen. Het is nog zeven dagen tot de officiële opening en er moet nog van alles gebeuren, maar gelukkig heeft Hiemstra wel even tijd om mij door het clubhuis te leiden. Aan alles, werkelijk alles lijkt te zijn gedacht. Inclusief een prachtig restaurant met schitterende vergezichten over de baan, een nieuwe lockerruimte met gaaslockers van Rasterr in de kelder en een eigen opgang voor golfkarren vanuit de kelder.

Afblokken

Een clubhuis is natuurlijk leuk, maar dat is niet waarvoor wij naar Texel zijn gekomen. Hans Witte en projectleider Roel Pelgrum leiden mij uitgebreid rond over de baan en laten mij

Afblokken greens met een bunkerrake

zien wat het nieuwe Texelgevoel moet worden. Het unieke is: als je over de fairways van zowel de eerste als de tweede negen holes loopt, heb je het gevoel dat je alleen in een duinwereld wandelt. De fairways zijn nog steeds redelijk vlak, maar door de met helm beplante duinen voelt het alsof je alleen bent. De Ridder: 'Dit zijn heel andere duinen dan bijvoorbeeld op de Noordwijkse. De duinen op de Texelse zijn wat vriendelijker en niet zo enorm hoog.' Ik loop met Pelgrum naar het nieuwe par-3-oevenbaantje dat wordt aangelegd. Daar is goed te zien hoe de mannen van De Ridder werken. Pelgrum legt kort en bondig uit: 'Eerst wordt de baan geshaped met een kraan door shapers Martin Overvest en Richard Castle en Texelaar Jacco Veeger.. Daarnaast worden de laatste onefenheden gladgestreken met een bunkerrake en kan er gezaaid worden. De greens worden ingezaaid met een mengsel van roodzwenk en struis. Het roodzwenk wordt allereerst wat dieper weggelegd met een schijvenzaaier. Daarna wordt het struis gewoon met een handzaaier over opgebracht. Vervolgens wordt het zaad vastgelegd door het terrein met een bunkerhark af te rijden. Daarbij ontstaat een mooi geblokt patroon, waardoor je het jonge gras al snel ziet opkomen.'

De Ridder heeft op veel plekken op de baan ook gebruik gemaakt van hydro-seeding om verstuiwing tegen te gaan. Een beproefde methode en zeker onder winderige conditie van Texel. De Ridder heeft een eigen hydroseeder, die speciaal is aangepast is voor het werk op de golfbanen.

Water

Water is inmiddels voor iedere golfbaan een uitdaging, maar voor Texel geldt dat in het bijzonder. Het is op Texel niet toegestaan om water op te pompen uit de ondergrond. Het alternatief is dus beregenen uit een bassin. Toen in 2013 de tweede negen holes werden gebouwd, is een levensgroot bassin aangelegd met een capaciteit van 15.000 kuub. Dit bassin wordt in de winter gevuld met oppervlaktewater uit het stelsel van sloten dat rondom de golfbaan ligt. Inmiddels wordt er een tweede bassin aangelegd, met een capaciteit van 10.000 kuub. De Ridder, die inmiddels ook is aangekomen, neemt mij mee naar het bassin. In principe is er gewoon een dijk gemaakt met daarin vijverfolie. Op het water zijn van piepschuim en

Na inzaaien wordt de grond afgereden met een bunkerhark om het zaad vast te leggen.

beton drijvende pontons gemaakt, waarop 2400 zonnecollectoren zijn gemonteerd. Dat heeft een dubbel doel: allereerst is er dan veel minder verdamping vanuit het bassin; ten tweede voorkom je algenvorming. Daarnaast kunnen de panelen de stroom voor het park leveren. Ook het nieuwe bassin wordt 'afgetopt' met zonnepanelen.

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!

Waterbassin met 2400 zonnepanelen